

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

พระราชบัญญัติ

เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินประจำ
ตำแหน่ง เงินค่ารับรอง เงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย ค่าใช้จ่าย
ในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภา
ผู้แทน หรือกรรมการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของสมาชิก วุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมของ สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทน หรือกรรมการ พ.ศ. ๒๕๑๑

มาตรา ๔ ประธานวุฒิสภาให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง กับเงินค่ารับรองเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

รองประธานวุฒิสภาให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงิน ค่ารับรองเดือนละหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำ ตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละสามหมื่นบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองเดือนละสองหมื่นห้าพันบาท

มาตรา ๖ ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ แล้วแต่กรณี ไม่มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

มาตรา ๗ สมาชิกวุฒิสภา ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละห้าพันบาท

มาตรา ๘ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งเดือนละหนึ่งหมื่นบาท กับเงินค่ารับรองและเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัยเป็นเงินเหมาอีกเดือนละห้าพันบาท

มาตรา ๙ สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง ถ้ารับเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งหรือรับเฉพาะเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งของข้าราชการการเมืองแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘

มาตรา ๑๐ การรับเงินประจำตำแหน่งของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งไม่มาประชุมในระหว่างสมัยประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๑ เมื่อมีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา หรือพระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภา ให้ประธานวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ นอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เฉพาะครั้งแรกจากจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา หรือเมื่อมีพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาหรือเมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ในกรณีที่ใช้อยานพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒ เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการ ให้กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ซึ่งมีถิ่นที่อยู่นอกจังหวัด อันเป็นที่ตั้งรัฐสภา ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางเฉพาะครั้งแรก จากจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่มายังจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา และเมื่อการประชุมคณะกรรมการได้สิ้นสุดลง ให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภากลับไปยังจังหวัดอันเป็นถิ่นที่อยู่ ทั้งนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรรมการ ซึ่งเป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระหว่างสมัยประชุม

ในกรณีที่กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสองมีความจำเป็นต้องเดินทางไปนอกจังหวัดอันเป็นที่ตั้งรัฐสภา เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการให้ได้รับค่าใช้จ่ายในการเดินทางตาม

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

ข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา หรือของสภาผู้แทนราษฎร
แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ใช้อยานพาหนะส่วนตัวเดินทางตามวรรคหนึ่ง
หรือวรรคสาม ให้ได้รับค่าพาหนะตามข้อบังคับการประชุมของ
วุฒิสภาหรือของสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ กรรมการวุฒิสภา กรรมการสภาผู้แทน
ราษฎร และกรรมการร่วมกันของสภาทั้งสอง ให้ได้รับ
เบี้ยประชุมเรื่องหนึ่งครั้งละหนึ่งร้อยบาท

การประชุมเรื่องใดในวันเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้ได้
รับเบี้ยประชุมเพียงครั้งเดียว

มาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานวุฒิสภา ประธาน
สภาผู้แทนราษฎร รองประธานวุฒิสภา รองประธานสภาผู้แทน
ราษฎร ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗
ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับเงินค่ารับรองหรือเงินประจำ
ตำแหน่ง แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง
ส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่ง
เงินค่ารับรอง และเงินช่วยเหลือค่าที่พักอาศัย นับแต่วัน
เลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
๒๕๑๗

ฉบับพิเศษ หน้า ๗

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๓๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัติ
นี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
รัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้ผู้นำฝ่ายค้านในสภา
ผู้แทนราษฎรได้รับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่โดยที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดเงินประจำ
ตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น สมควรกำหนดเงินประจำ
ตำแหน่ง เงินค่ารับรอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และเบี้ยประชุมให้แก่
ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และในขณะเดียวกันควรปรับปรุง
เงินประจำตำแหน่งและเงินค่ารับรองของประธานและรองประธานวุฒิ
สภา ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสียด้วยในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้